

РЕШЕНИЕ

№ 280

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Ева Пелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9895** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Й. С. С., [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.А, ет.6, ап.10, срещу Решение от 19.07.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 12 – ти състав по нахд № 3946/2021 г., с което е изменено Наказателно постановление (НП) № НП-00015 от 25.01.2021 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на основание чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.38, ал.1, т.2, вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ, като е намален размера на глобата на 1000 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материален закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът поддържа, че в решението на СРС липсват конкретни, относими към оплакванията в жалбата, правни изводи. Посочва, че своевременно е подал изискуемата декларация през 2020 г. след уведомяването му с писмо изх.№ 34/28.08.2020 г. на Националната асоциация на председателите на общински съвети

(ОС) в Република България. Счита, че административнонаказващият орган (АНО) е допуснал нарушение на чл.46, ал.1 ЗПКОНПИ, като не го е уведомил за несъответствия в подадената от него декларация и не му е предоставил възможност да коригира евентуални грешки, което не е сторил по реда на чл.52, ал.4 ЗАНН. Визира неправилно установена от СРС фактическа обстановка, довела до неправилно приложение на закона. Претендира за маловажност поради по-ниската обществена опасност на случая в сравнение в обичайните нарушения от този вид. Касаторът претендира съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и по същество на спора да отмени процесното НП.

Ответникът Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, чрез юрк. А., оспорва касационната жалба и претендира за оставяне в сила на обжалваното решение на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд – София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 19.07.2021 г. СРС, НО, 12-ти състав, по нахд № 3946/2021 г., е изменил НП № НП-00015 от 25.01.2021 г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на основание чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.38, ал.1, т.2, вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ, като е намалил размера на глобата на 1000 лв.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства от административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения. От материална страна съдът е намерил да осъществи и доказан състава на вмененото нарушение по чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, доколкото и съгласно чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ жалбоподателят попада сред лицата, заемащи висши публични длъжности, за които възниква задължение за подаване на ежегодна встъпителна декларация за имущество и интереси в съответствие с чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ, както и ежегодна такава съгласно чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, каквато изобщо не била подадена. Приел е за съответно приложена санкционната норма на чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ, но е намалил размера на наказанието към неговия минимум. Въззивният съд е изложил мотиви за липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 12-ти състав е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и

доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Съдът не установи допуснати от СРС нарушения на съдопроизводствените правила. Противно на твърденията в касационната жалба касационният състав счита, че районният съд е спазил служебното начало, като за изясняване на фактичката обстановка по делото са събрани достатъчно писмени доказателства, които са обсъдени поотделно и в съвкупност. По този начин е била изяснена обективната истина и решението не почива на предположения. От съдържанието на обжалвания съдебен акт не се установяват касационните оплаквания за липса или вътрешно противоречие в мотивите, както и за неправилно установена фактическа обстановка. Съответни на правилно установените по делото факти са правните изводи за съставомерност на вмененото нарушение на чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

Не се установява твърдяното от касатора противоречие в мотивите на АУАН и НП относно задължението на лицата за подаване на декларации по чл.38, ал.1, т.1 и т.2 от ЗПКОНПИ. Касае се за две отделни и самостоятелни декларации – встъпителна по т.1 и ежегодна по т.2. Евентуални несъответствия в декларацията по чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ и тяхното отстраняване по реда на чл.46, ал.1 от ЗПКОНПИ не санира задълженията на лицето за подаване на ежегодна декларация по чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, както неправилно смята касаторът.

По делото не е имало спор, че декларация по чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ изобщо не е подадена, вкл. в удължения срок до 15.06.2020 г. съгласно пар.49а от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на НС от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците (Д.в. бр. 44/2020 г.). Споделими са мотивите на решаващия съд относно различния правен статут на председателите на Общински съвети и останалите общински съветници, предвид задължението на първите за деклариране на имущество още чл.2, ал.1, т.29 от отменения Закон за публичност на имуществото на лица, заемачи висши държавни и други длъжности, по който общинските съветници не са задължени лица

Действащата норма на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ също изброява поотделно председателите на общинските съвети и общинските съветници. Ето защо е неправилна защитната теза на касатора по получено писмо изх.№ 7630/15.05.2020 г. на КПКОНПИ, тъй като безспорно се установява от съдържанието му и от последвалия отговор в писмо изх.№ ЦУ-01-16002/04.09.2020 г. на КПКОНПИ, че писмото касае единствено общинските съветници. От задължението за подаване на ежегодна декларация за 2019 г. по чл.38, ал.1, т.1 и т.2 от ЗПКОНПИ не са освободени председателите на ОС, независимо от липсата на промяна в имуществото им за релевантната година.

Като изобщо не е подал декларация по чл.38, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, различна от тази по чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ, касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение, съответно санкционирано с нормата на чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ, както правилно е приел районният съд.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е обсъдена, както в НП, така и в съдебното решение, и правилно е приета за неприложима към настоящия случай, който следва да се определи като типичен от този вид нарушения. Не представляват смекчаващи обстоятелства наличието на подадена декларация по чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ, нито липсата на промяна в имущественото състояние, предвид естеството на засегнатите обществени отношения.

Правилно СРС е преценил, че издаденото НП следва да бъде изменено в частта му, относно наложеното административно наказание, което е намалено до законопредвидения минимален размер по чл. 173, ал.1 от ЗПКОНПИ – 1000 лева. Не се споделят доводите на касатора относно прекомерната тежест на наказанието, което е определено в законоустановения минимум, установен от законодателят съобразно съобразно значимостта на засегнатите обществени отношения.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, не споделя мотивите на Решение № 6301 от 02.11.2021 г. по кнахд № 6818/2021 г. на АССГ, VI-ти Касационен състав, което не съставлява константна съдебна практика.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съгласно чл.63д, ал.4-5 ЗАНН ответникът по касация има право на сторените разноси, но тъй като такива не се претендират, разноси не се присъждат с решението.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 Административен съд – София град , X. – и Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 19.07.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12 – ти състав по нахд № 3946/2021 г.

Решението е окончателно и на основание чл. 223 ГПК не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.